

naturligvis vilde tage Hensyn til alle dem, som man mente at kunne imødekomme. Ministeriet foretog derfor en Revision af sit i Samlingen 1895 fremsatte Forslag, ændrede det til Dels i Overensstemmelse med Henstillingerne og forelagde det saaledes ændrede Forslag for en Kommission, der bestod dels af Søofficerer, dels af Teknikere ved Orlogsværftet. Denne Kommission sluttede sig i alt væsentligt til Ministeriets Forslag, men var ogsaa enig med Ministeriet i, at man ikke vilde kunne bygge noget tilfredsstillende Lovforslag paa Henstillingerne som Helhed. Ministeren forelagde dernæst Lovforslaget her i Samlingen i Fjor med de fleste af de Ændringer, som vare foreslaaede af Kommissionen. Som bekendt kom der heller ikke noget ud deraf i den Samling. Udvalget endte med at afgive en Erklæring, hvori det ligesom i den i det foregaaende Aar afgivne foreløbige Betænkning væsentlig dvælede ved finansielle Betragtninger og stærkt fremhævede Krævet om finansielle Nedsættelser, idet Udvalgets Flertal gentog sin Udtalelse i den foreløbige Betænkning om, „at en Revision af de gældende Bestemmelser angaaende Søværnets Ordning næppe for Tiden vil have Udsigt til at blive gennemført, medmindre den i finansiell Henseende er beregnet saaledes, at Udgifterne ikke overstige de nuværende“.

Med Hensyn til denne Udtalelse maa jeg dog bemærke, at de foretagne Sammenligninger mellem de Udgifter, der følge af den gældende Lov om Søværnets Ordning, og dem, som vilde følge af det ny Forslag, alene angaa Udgifterne til Personellet. Det, som Lovforslaget væsentlig gaar ud paa, er netop at give et tilstrækkeligt Personal til den nuværende Flaade, idet man tydeligt har paavist, at det nuværende er utilstrækkeligt; men at forøge Personellet, uden at der foranlediges større Udgifter dertil, maa jeg anse for en umulig Opgave, som kun kunde løses ved, at man samtidigt foretog en gennemgaaende Nedsættelse af Lønningerne, hvad der dog maa anses for helt forkasteligt. Over for disse gentagne Fordringer om Nedsættelse af Udgifterne har Ministeriet imidlertid paa nyt taget under nøje Overvejelse, om der ikke skulde kunne fremsættes et Lovforslag, som var nogenlunde tilfredsstillende og dog krævede mindre Udgifter, og man er efter at have overvejet dette i Virkeligheden gaaet til saa store Reduktioner med Hensyn til Personellet, som man paa nogen Maade

mener at kunne gøre, naar man vil fastholde Fordringen om en nogenlunde effektiv Besættelse af Flaaden i Krigstid og en forsvarlig Udførelse af Tjenesten paa Orlogsværftet. Den Besparelse, som man med dette Formaal for Øje er naaet til paa det nærværende Lovforslag, er noget over 60,000 Kr. og altsaa ikke rent ubetydelig, og naar man erindrer, at der paa Lovforslaget af 1895 var foreslaaet en Besparelse af 40,000 Kr., vil det ses, at dette Forslag i Sammenligning med det oprindelige Forslag af 1894 viser en Besparelse af over 100,000 Kr. Jeg anser det ikke for nødvendigt at gennemgaa Forslagets Enkeltheder, da der er gjort meget udførligt Rede herfor i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget.

Det andet Lovforslag, som jeg ligeledes skal have den Ære at forelægge, er Forslag til Lov angaaende nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet. Det slutter sig som sædvanligt til det foregaaende Forslag. Meningen er ikke at give gennemgaaende højere Lønninger, men kun at foreslaa Lønninger for de ny Klasser, der ere komne til, eller i hvert Fald for de Klasser, som have faaet til Dels andre Benævnelser. Det er derfor i alt væsentligt i Overensstemmelse med det, der har været forelagt i Fjor. Der er blot tilkommet en Paragraf, som skulde vise, hvor mange af de nuværende Kommandører der skulle have den Lønning, der er foreslaaet her for de ny Kommandørkaptajner. Det vil erindres, at Forslaget foreslaar at dele Kommandørklassen i to Dele, nemlig Kommandører og Kommandørkaptajner. Med disse Bemærkninger skal jeg henstille Lovforslaget til Tingets Velvilje.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Optagelse af et Statslaan i Udlandet og om Opsigelse til Udbetaling af 3½ pCt.s amortisable Statsobligationer.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1179 fg.).